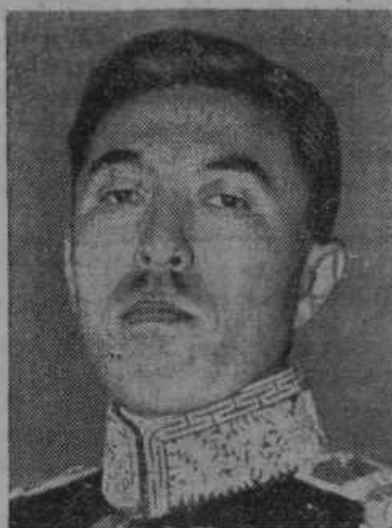

Posvetovanja zastopnikov štirih velesil v Londonu. Dne 11. junija predpoldne so se sestali v Londonu v zunanjem ministruvstvu angleški zunanji minister Eden ter poslaniki: Francije, Nemčije in Italije. Pri tej priliki je šlo za spremembo nadzorstva nad Španijo in je bil dosežen sporazum. Nemčija in Italija sta izjavili, da je spor, katerega sta imeli z rdečo Španijo radi bomb na nemško oklopnico z obstrreljevanjem španske luke Almerije od strani nemških kontrolnih ladij, končan. S tem je dana možnost, da se obe velesili zopet vrnete v odbor za nevmešavanje, iz katerega sta izstopili, ker so rdeča španska letala obmetavala iz zraka nemško in italijansko ladjo. Najnovejši londonski sporazum obsega med drugim določbo o vzpostavitvi nevtralnih con v španskih pristaniščih. Bojne ladje omenjenih velesil bodo tudi zanaprej v smislu nemškega predloga najožje sodelovale pri vršitvi kontrole na ta način, da bo na vsaki nadzorni ladji po en častnik od ostalih treh držav, da bo nadziral kontrolo. Če bi bila kaka nadzorna ladja napadena, lahko takoj strelja. Na lastno pest pa ne sme za bodoče nobena od štirih velesil izvrševati na Špance kak pritisk, ker je za ta slučaj predvideno odobrenje vseh štirih velesil.

Visoke vojaške osebnosti v sovjetski Rusiji pod ključem. Radi protidržavnega delovanja je zaprla policija te-le visoke vojaške osebnosti: maršala Tuhačevskega, generala Jakirja, generala Uboreviča, generala Korke, generala Eidemanna, gene-

Novi japonski ministrski predsednik Konoje.

rala Prinkova ter generala Putno. Vsi aretirani pridejo pred posebno sodišče, ki je pričelo z zasliševanjem 11. junija. Iz omenjene aretacije odseva dejstvo, da so v sovjetski Rusiji nameravali generali državni udar in so hoteli uvesti vojaško diktaturo.

Osem sovjetskih generalov ustreljenih. Zgoraj poročamo, da je postavil Stalin pred izredno vojaško sodišče v Moskvi maršala Tuhačevskega in sedem generalov. Obravnava je pričela 11. junija predpoldne, je bila na večer zaključena s smrtno obsodbo vseh osmih obtoženih, ki so bili takoj ustreljeni.

Stalin proti svoji materi. Stalin ni po rodu Rus, marveč je Gruzinec, član naroda, ki živi ob Kavkazu. Njegova mati, gospa Djugašvili (to je pravo Stalinovo ime), še živi ter prebiva v mestu Tiflis (glavnem mestu Gruzije, ležečem v Transkavkaziji). Stara je že 78 let ter ni bila 20 let v cerkvi. Letos pa jo je nekaj zgrabilo v duši, da je na velikonočni praznik šla v cerkev v Tiflisu. Vse mesto se je začudilo, vse o tem govorilo. Nekateri so sumili, da bi to moglo biti kakšno špijsko dejanje. Ko je prišla Stalinova mati v cerkev, so drugi ljudje iz neke bojazni kmalu odšli, le malo radovednežev je ostalo. Mati pa se je vedla prav resnobno in ko je opravila svojo pobožnost, je darovala tisoč rubljev za cerkvene potrebe. Sedaj pa so se začeli čuditi brezbožniki! Ni se jih samo polastilo čustvo začudenja, marveč tudi nevolje in jeze. Preko tajne državne policije so obvestili Stalina, da njegova mati hodi zopet v cerkev. Kot brezbožnežu ta stvar Stalinu ni bila po godu. Zato je odredil, naj obvestijo njegovo mater, da ji ni treba hoditi v cerkev, če pa gre, naj gre v kakšen drug kraj, kjer je ne poznajo. Takšna je sedaj svoboda vesti in vere v Rusiji! Če bi Stalinova mati šla v kak drug kraj, da bi obiskala cerkev in božjo službo, bi ji pa brezbožniki očitali, da hodi po romarskih potih. Pod boljševiskim nasiljem ni dovoljen noben pojav vere.

Služba božja slepcev. V Parizu so pred tremi leti vpeljali v cerkvi Presvetega Srca skupen molitveni dan slepcev. Slo-

vesno službo božjo je opravil slep duhovnik, orglal je slep organist, peli so sami slepi pevci. Pridigo je imel neki sloveči jezuitski govornik. Navzoč je bil sam pariški kardinal Verdier. Na ljudi, ki so božji službi telesno-slepih prisostvovali, je ta prizor napravil najgloblji vtis.

Prva cerkev v saharški puščavi se gradi nad grobom znanega saharškega puščavnika Karla Foucauld. Ta puščavski svetnik je bil rojen leta 1858 v Strassburgu. V mladih letih je kot oficir živel lahkomišelnost in razuzdano ter tako izgubil vero. Po težkih življenjskih razočaranjih je zopet našel vero svoje mladosti ter stopil v strogi red trapistov. Leta 1901 je bil posvečen za duhovnika. Šel je v Saharo, da tamkaj obnovi strogo spokorno življenje starih krščanskih samotarjev. Ni pa ta moderni puščavski svetnik živel samo lastni pobožnosti, marveč je tudi vršil apostolat med mohamedanskimi beduini, prebivalci Sahare. Dne 1. decembra 1916 so ga v njegovem samotarskem bivališču v Tamanrassetu (2000 km južno od Algira) ubili zagrizeni mohamedanski beduini. Njegovo truplo počiva sredi Sahare ob prvi mohamedanski naselbini, ki je sprejela katoliško vero. Nad njegovim grobom, kamor radi romajo ne samo kristjani, marveč tudi mohamedani, bo kmalu dograjena lepa cerkev, koje gradnjo so omogočili prispevki, zbrani v Franciji.

NOVA KNJIGA, KI JE IZŠLA V ZALOŽBI TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU:

Davorin Petančič: »Svete Gore«, broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Osebnosti.

Gospod župnik Jodl umrl

Pri Sv. Jožefu nad Celjem je 9. junija zvečer umrl pri svojih sorodnikih g. Ivan Jodl, upokojeni gospod župnik in duhovni svetnik.

Rajni se je rodil 1867 pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Mašniško posvečenje je prejel leta 1892 v Mariboru. Za kaplana je bil na Vranskem ter v Vojniku. Župnikoval je pri Zg. Sv. Kungoti, pri št. Andražu pri Velenju in do upokojitve leta 1935 na Polzeli.

Gospod svetnik je bil goreč dušni pastir, ki je storil veliko za lepoto hiše božje. Na Polzeli je dal napraviti od mariborskega kiparja g. Sojča krasen glavni oltar in je oskrbel za župno cerkev in podružnico nove zvonove.

Zelo priljubljena mu je bila cerkev na gori Oljki, katero je pustil po požaru lepo popraviti. — Radi bolehnosti je stopil v pokoj in si je izbral za zasluženi oddih prijazni hrib Sv. Jožefa.

Pokopali so blagega gospoda na Polzeli, kjer počiva med vdanimi ovčicami.

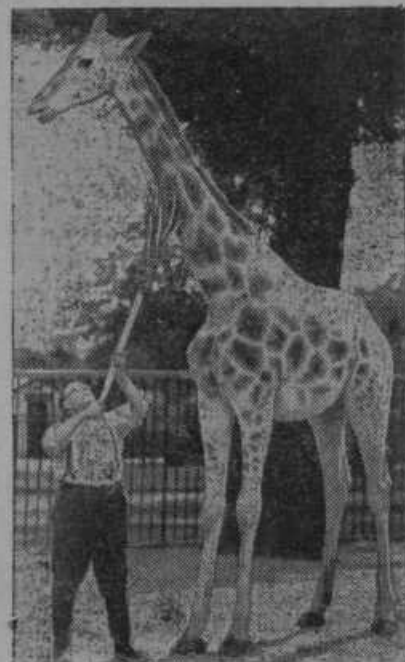
Delavnemu ter zglednemu duhovniku ohranimo v molitvah in pri najsvetejši daritvi hvaležen spomin!

Nesreče.

Utonil pri kopanju. V Betnavskem ribniku pri Mariboru je utonil pri kopanju Leopold Zalokar, predlec v Ehrlichovi tovarni v Mariboru.

Dva otroka smrtno ponesrečila. Posestnik Kip v Jarenini je bil s svojo ženo na polju, doma pa so ostali štirje otroci. Dveletni sinko Cvetko je zašel v mlin, ki je bil v obratu. Otroka je zgrabilo gonilno kolesje in ga je čisto raztrgalo. — V Kunovi pri Negovi je padel v jamo za napanje dvaletni Franček Flajsinger, sinko viničarke, in je utonil.

Električni tok ubil gostilničarja. V Framu je prišel 13. junija gostilničar Jarc po nesreči v stik z električnim tokom, ki ga je ubil.

Tako čistijo žirafu v londonskem zverinjaku.

Udar strele v hlev. V Rošpohu pri Mariboru je udarila strela v hlev posestnice Marije Hauptman. Ubila je 2000 Din vredno kravo, nato je odskočila skozi okno na prosto in ni zažgala.

Strela ubila družinskega očeta. Pri št. Janžu nad Štorami je opozarjal na bližajočo se nevihto z zvonjenjem 34 letni cerkovnik Ivan Žohar. Strela je udarila v stolp in ubila Žoharja, ki zapušča ženo ter dva nepreskrbljena otročiča.

Smrtno povožena od tovornega avtomobila. V Celju na Glavnem trgu je zadel tovorni avto g. Podgornika iz Celja 79letno zasebnico Jero Vengust iz Celja tako nesrečno, da je padla pod zadnje kolo, ki ji je zlomilo obe nogi in je reva podlegla poškodbam med prevozom v bolnišnico.

Razne prometne nesreče. V Mariboru na Kralja Petra trgu je podrl 11. junija avtobus 65 letnega delavca Franca Potočnik, ki si je zlomil pri padcu desno nogo. — Raznašalec peciva Francu Anžlu je v Mariboru v strmi Taborski ulici na kolesu odrekla zavora. Anžel je padel s kolesa, se je poškodoval na glavi in si je zlomil spodnjo čeljust. — V Zg. Radvanju pri Mariboru je podrl avto 63 letno slikarjevo ženo Veroniko Lužman. Priletna ženska ima znatne poškodbe na glavi. — Pekovski vajenec Adolf Zemljak iz Zg. Radgone je zgodaj zjutraj s kolesom raznašal kruh. Pri vožnji v Lutverce se je prijel zadaj za tovorni avto, da bi bil poprej na cilju. Na ovinku je vozač avto zavrl, Zemljak je zgubil ravnotežje, vrglo ga je v občestni jarek, kjer je obležal nezavesten s hujšo poškodbo na glavi.

Hudo poškodovana mati in otroka. Na Karlovški cesti v Ljubljani se je splašil konj in se je prevrnil voz, na katerem je sedela 35 letna posestnica Rozalija Požarškova in njena otroka. Vse tri so prepeljali s hudimi notranjimi in zunanji poškodbami v bolnišnico.

Strela ubila mlado gospodinjico. V vasi G. Gradišče pri Toplicah na Kranjskem je v Bartusovi hiši pri oknu sedela in šivala mlada gospodinja. Naenkrat je med ne-

vihto zablislilo in že je bila mati dveh otrok smrtno zadeta od strele.

Kolesar podrl sodnika. Na Ložnici pri Celju je kolesar podrl sodnika Frana Brečka, ki si je pri padcu zlomil desno nogo.

Strela ubila dve kravi. V Ponikvah pri Dobropolju je 10. junija udarila strela v hišo posestnika Franca Zakrajšeka. Po notranjosti je vse razbila in preskočila v hlev, kjer je ubila dve 7000 Din vredni kravi. Istočasno je imel nenaden obisk strele v isti vasi cerkovnik in krojač, kateremu je razbila veliko ogledalo. Kljub dvojnemu udaru strele ni prišlo nikjer v vasi do požara. Strela je udarila pri lepem vremenu. Le na severozahodni strani je bilo videti oblake, a dežja ni bilo.

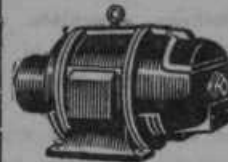
Dva delavca zasulo. V tovarni na Javorniku na Gorenjskem je podiralo stavbeno podjetje Kren peč. Pri tem delu je zasulo zidovje delavca Kovača iz Slatne vasi in delavca Antona Pristova iz Sp. Gorij. Prvemu je poškodovalo glavo ter zlomilo nogo, drugi ima hude poškodbe na glavi ter rokah. Poškodovana so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Hudo povožen otrok. Kolesar iz Trbovelj je hudo povožil v Hrastniku. Slavka Hrupa, sedemletnega steklarjevega sina, katerega so oddali v celjsko bolnišnico.

Mlad orožnik smrtno ponesrečil. Z dolenskim vlakom se je pripeljal v Novo mesto 28letni orožniški kaplar Anton Banič, doma iz Vrhpolja pri Orehovici. Hotel je obiskati domače. V Kandiji je naletel na šoferja, ki je uslužben pri pleterškem samostanu, ki ga je povabil v traktorsko prikolico s kabino. Na ostrem ovinku pri Gor. Gradišču je šofer zgubil oblast nad traktorjem, ki se je prevrnil. Baniču je traktor v zaprti kabini zdrobil prsni koš in lobanjo. Orožnik je bil pri priči mrtev.

Razne požarne nesreče. Janezu Lipoglavu, posestniku na Klopcah pri Slov. Bistrici, je uničil podtaknjen ogenj 65.000 Din vredno gospodarsko poslopje z orodjem, vozovi in stroji. — Istega dne je postalo žrtev podtaknjenega ognja gospo-

DOBAVLJA-POPRAVLJA

motore
vseh vrst električnih strojev
Domača tovarna
IVAN PASPA I SINOV
Zagreb, Koturaška 69

darsko poslopje posestnika Maksa Strmčnika v Sv. Vidu, ki ima 15.000 Din škode. — Strela je udarila v gospodarsko poslopje posestnice Elizabete Štokovnik iz Polž pri Novi cerkvi. Poslopje je pogorelo do tal. Radi vetra se je vnela tudi hiša, ki je bila oddaljena od gospodarskega poslopja komaj 4 m. Škoda znaša 30.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino. V pogoreli hiši ni stanovala lastnica, ampak najemnik Jožef Kresnik z družino, kateremu je zgorelo skoraj vse. — Viničarjem viničarije posestnika Ant. Kolarja v Motanji vasi pri Makolah je povzročil ogenj 20.000 Din škode. — Na Gaberniku je pogorelo posestniku Henriku Špecu 40 tisoč dinarjev vredno gospodarsko poslopje. — Posestnica Gera Muršič v Štrigovi ima radi vpepeljenja gospodarskega poslopja po požaru 12.000 Din škode.

Razne novice.

Vinarsko društvo za dravsko banovno v naših rokah. Zadnjo soboto zvečer se je vršil v Slov. Bistrici občni zbor Vinarskega društva za dravsko banovno. Za predsednika je bil izvoljen g. I. Šerbinek, posestnik in bankski svetnik iz Svečine. Podpredsednik je g. Ivan Vesenjaj. Iz odbora so izpadli g. Lovro Petovar, ki je bil več let predsednik, Zabavnik in drugi. Vinarsko društvo je očiščeno JNSarjev.

Absolventje ZAKS iz okolice Maribora! V nedeljo 20. junija vsi na izlet v Selnico ob Dravi! Ob 14 se zberemo pri graščini Viltuš, od tam pa peš v Selnico, kjer si ogledamo čebelnjak predsednika čebelarke podružnice. Razpravljali bomo o izletu v Srbijo in kako bomo proslavili za-

Dežela dvojkov
Raziskovalec Afrike, belgijski profesor Forteres, je iz belgijskega Konga poslal domov daljše poročilo, kjer poroča, da je kakih 200 kilometrov od Stanlezevilla naletel na zamorsko pleme, o katerem sodi, da je ostanek nekdanjih prvotnih prebivalcev, ker je to ljudstvo po svojem vedenju sila preprosto. Učenjak poroča še dalje, da je vsak drugi teh zamorskih ljudi dvojniki koga drugega med njimi. To izhaja pa iz tega, ker so v tem rodu dvojkiki tako rekoč nekaj vsakdanjega. Rod šteje nekako tisoč glav, od katerih pa jih je polovica dvojkikov. Kakor ta raziskovalec Afrike naglašava, bo zelo važno natančneje raziskati ta

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

23

»Pa ne pri vseh. Prav pred zadnjimi, ki so bile najpotrebnejše, si zbežal.«

»Hudirja! Ali si mi na vsak korak prežala? To se ti kaj malo poda.«

»Prav nič nisem oprezovala, ker sem se na tvojo besedo zanesla. Toda ljudje so videli in vedeli povedati. Da so gledali za tabo, temu se ne moreš čuditi.«

»Ljudje — ljudje — to ti je prekleta, hinavska tovarišija!« je zavpil.

»Ne vpij tako! Mati se bodo ustrašili.«

»Kaj so pravili ljudje o meni?« je vprašal s tišim, pa razburjenim glasom.

»Pravili so, kako si že hotel k spovedi, pa si zadnji hip ušel ko zajec in odtlej nič nisi prišel v cerkev. Za takega strahopetca te nisem imela.«

»Kaj? Jaz strahopetec?« se je zopet nakuhal. »Pamet pa strahopetnost sta dve reči. Saj nisem tako neumen, da bom šel in kar vsakemu človeku na nos obesil, kaj vse sem storil, da bo potem vsem oznanil in me še pred sodnijo spravil.«

»Ali se samo izgovarjaš tako ali pa res ne veš, da ne sme spovednik ne besedice o tem izdati, kar pri spovedi čuje? Spovednik mora molčati ko grob.«

»To lahko verjame, kdor hoče — jaz ne.«

»Menda vendar ne boš rekel, da je pater Kristof lažnivec! V eni svojih zadnjih pridig — pri teh tebe seveda ni več bilo — je na dolgo in široko razložil, da mora spovednik rajši umreti, kakor pa le najmanjši greh, ki se mu ga kdo spove, izdati. Da, niti s tistim, ki je pri spovedi bil, ne sme izven spovednice govoriti o njegovih grehah, razen tedaj, če ta sam privoli.«

»Bo pač tako, da ne velja za vse grehe ista mera.«

»Prav nič ni tako. Naj se kdo spove najhujšega greha, spovednik ne sme nikomur ničesar povedati, in če bi ga sodnija hotela prisiliti, mora rajši vse pretrpeti, tudi življenje dati, črhiniti pa ne sme ne besedice. Ko bi bil morilec in bi se spovedal, vse bi ostalo v spovednikovem srecu zakopano in za vse veke zaklenjeno.«

»Jaz nisem morilec!« je vzkipek. »To so tudi take neumne čenče tvojih ljudi. Za onega z Gore so mene dolžili; prejšnji teden pa so ga našli pod plazom, ko se je sneg stajal. Da me kar za morilca imaš, to me žali.«

»O tebi vendar nisem nič rekla,« je dejala v zadregi. »Hotela sem ti le dopovedati, da mora duhovnik molčati o vsem, kar pri spovedi čuje. Strašna obljuba in zapoved ga veže.«

»Meni pa je nekdo, ki mora to vedeti, drugače povedal,« je trmasto enal svoje.

družni praznik. Na razpolago so prometna sredstva, zato naj noben absolvent ne ostane domal — Tajništvo ZAKS, Maribor.

Ravnateljstvo kn.-šk. dijaškega semenišča v Mariboru prosi preč. gg. dušne pastirje, da opozorijo starše, ki nameravajo dati svoje sinove v ta zavod, na sledeče: V zavod se sprejemajo le dijaki, ki obiskujejo državno klasično gimnazijo v Mariboru, in to tudi prvošolci. Prvošolci pa morajo poprej napraviti sprejemni izpit za srednjo šolo. Ta sprejemni izpit se vrši na drž. klasični gimnaziji v Mariboru 26. junija. Par dni poprej naj starši bodisi osebno bodisi po pošti vložijo na ravnateljstvo drž. klasične gimnazije prošnjo za pripustitev k sprejemnemu izpitu. Prošnja mora biti kolkovana z 10 Din kolkom, priložena pa morata biti krstni list in zadnje šolsko spričevalo. Po opravljenem sprejemnem izpitu naj se starši z dijaki predstavijo ravnateljstvu dijaškega semenišča, kjer bodo zvedeli za ostale pogoje, ki se tičejo sprejema v dijaško semenišče.

Tvrška J. Hutter in drug v Mariboru naznana, da je izpopolnila popolnoma stalež (številčno stanje) svojega delavstva in da daljne prošnje za sprejem v službo ne more vpoštevati ter da na dopise s prošnjami za službe in drugimi željami ne bo več odgovarjala.

Zadnje ostanke velikanske partije čevljev prodaja še Stermecki po 23, 33, 39, 49 Din, prej pa čez 200 Din.

Naplavljen truplo splavarja. Poročali smo, da je utonil v Bezeni pri Rušah splavar Konrad Završnik. Njegovo truplo je naplavila Drava pri Ptuju.

Truplo neznanega, kakih 35 let starega moškega so našli te dni pri brodu v Črncih nad Apačami v tako zvanem Murskem rokavu.

Prj. ljudeh, nagnjenih k maščobi, se izkaže naravnost

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica kot zanesljivo in prijetno učinkujoče sredstvo za iztrebljanje, ki se more tudi dolgo uporabljati brez posebne dijet.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodam.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

»Ta nekdo je ali norec ali pa lažnivec. Ali meniš, da bi šlo toliko ljudi, kakor si jih videl, da so pri šmarnskem misijonu šli, in bi se spovedali, ko bi spovedniki smeli kaj ziniti o tem, kar pri spovedi čujejo? Ali pa si morda že čul kdaj, da se je iz spovednice kaj razvedelo?«

Nevoljno je odkimal.

»Ne daj se ogoljufati! Meni verjemi! Kar ti jaz rečem, je resnica, in jaz vem, da je tako,« je dejala odločno in s poudarkom. »Prisegam ti na svojem poštenju in zveličanju.«

Ni več dvomil. Bil pa je toliko prevzet, da ji tega ni hotel priznati. Čez malo časa je dejal brez prave zveze:

»Ne misli, da sem čisto izgubljen! Imam že tudi vero, večkrat molim; toda k spovedi ne pojdem nikoli. Jaz bom že sam opravil z Bogom.«

»Če bo le Bog tudi sam hotel s teboj opraviti!« mu je odvrnila. »Saj je vendar duhovnike zato postavil, da ti namesto njega odvezujejo od grehov.«

Ta hip se je oglasila bolnica. Preden sta stopila k nji v sobo, mu je dekle še pošepetalo:

»Ne smeš mi zameriti! Žaliti te nisem hotela, le resnico povedati.«

Notri je vprašala Cenca:

»Otroka, kaj pa sta imela, da sta bila tako glasna? Menda se vendar nista kregala?«

»Ne, ne,« je odgovoril jagar; »Veronika mi ni

Ali gospodinja lahko zbira bogastvo? To se lahko z mirno vestjo potrdi, ako se pomisli na vsoto, ki tiči v dobro ohranjenem zakladu perila. Ako bi se moralo gospodinjstvo vedno znova oskrbovati z novim perilom, bi bila domača blagajna kaj hitro izžrpana. Gospodinja stori radi tega vse, kar je mogoče, da ohrani svoje perilo čim dalj časa snežnobelo in lepo. Ona dela tako, kakor se je naučila od svoje matere in stare matere, za pranje in nego svojega perila uporablja samo dobro Schichtovo milo znamke »Jelene«.

Obžalovanja vredni slučaj.

S takim početjem se ne bodo oprali. Ob smrti visokošolca Dolinarja so bili izdani večji ter manjši letaki s črnim robom. Letaki so bili nalepljeni po Mariboru in so opozarjali poštene Slovence na vse obsodbe vredne zločin in vabili na pogreb v Konjicah. Na vodilnih JNS mestih so nahujskali mladino, ki je v nočnih urah trgala letake ter jih mazala s črnilom. V par slučajih je posegla vmes policija. Maribor je v znak žalosti razobesil črne zastave. JNSarji so pošiljali hišnim posestnikom telefonične grožnje, da morajo zastave umakniti, ali pa da jih ne smejo razobesiti. JNS je slično kakor v Ljubljani poskušala tudi v Mariboru, da bi kolikor mogoče zabilisala krivdo in zmanjšala splošno ogorčenje radi umora v Prihovi. Z različnimi nasilnimi nastopi pa so JNSarji dosegli ravno nasprotno, kar so nameravali. S trganjem in mazanjem lepakov so dokazali pred vso javnostjo, da so oni povzročitelji krvavega dejanja, nad katerim se zgražajo poštenjaki po vsej državi in zahtevajo obsodbo krivcev.

Posestnico okradel. Na Pobrežju pri Mariboru je neznan storilec izmaknil iz stanovanja posestnice Katarine Šventner Din 6500.

Kaj vse kradejo brezposelni potepuhl. V Avstriji v okolici Lipnice je bilo v zadnjem času vlomljeno v več shramb gasilskih društev. Vlomilci so kradli gasilske cevi. Izvršenih je bilo osem vlomov in odnešenih za 40.000 Din cevi. Orožniki iz

Ernovža so prijeli te dni potepuha, ki je imel v nahrbtniku dve cevi in je izpovedal, da se piše Martin Senčar ter je doma iz Podvincev pri Ptuju. Priznal je, da je vlamljal v avstrijske gasilske domove s tovarniškim delavcem Francem Peršak iz Maribora. Izmikala sta cevi, katere sta prodajala gasilskim društvom po okolici Maribora, ne da bi bila ta znala, da gre za ukradeno robo.

3000 Din vredna kobila ukradena. Posestniku Valentinu Brezniku v Zg. Porčiču pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so najbrž klateči se cigani ukradli 3000 Din vredno kobilo.

70 letna mati žrtev prepira med sinoma. Iz Poljčan poročajo: Na večer sta se vrnila brata 36 letni Ivan Vanček in 30 letni Alojz iz Žabljeka domov. Sprla sta se med seboj, ker sta bila pijana. Mlajši je očital starejšemu brezdelje ter pijančevanje. Iz krega se je razvil spopad in mlajši je potegnil nož, da na krvav način obračuna z bratom. V trenutku zamahljaja z nožem je stopila med sina 70 letna mati, katero je zadel Alojz z nožem v prsa. Nesrečna mati ima hudo rano med drugim ter tretjim rebrom in prerezan sapnik.

V pretepu nevarno zaboden. V Stogovcih v Apački kotlini je prišlo v vinotoču do pretepa. 57 letni Jožef Schwinger, posestnik v Drobotincih, je zabodel z nožem v prsa in je nevarno ranil 35 letnega Jožefa Schmidta, posestnika v Zibercih. Hudo ranjenega so oddali v bolnišnico v avstrijsko Radgono.

V vodo. Iz Selščice pri Soteski v okolici Škofje Loke so potegnili utopljenega 33 let starega posestnikovega sina Franca Gartnerja iz Stiprnika. Obstoja sum, da je fant najbrž sam skočil v vodo radi nesrečne ljubezni.

Izpred sodišča.

Redek vzrok zabodljaja pred sodniki. Lani 16. avgusta je prinesel 28 letni posestniški sin Martin Figet svojemu prijatelju Francu Trdina knjigo in ga je pro-

hotela verjeti, da sem bil jeseni pri misijonu v Šmarju.«

»Kaj? Pri misijonu si bil?«

»Da, k pridigam sem hodil; so mi bile kar po volji, posebno one patra Krištofa.«

Bolnica je od bolesti zaječala, nekaj časa je pomolčala, potem jo je začelo dušiti. Veronika je skočila k nji in jo podprla, da je prišla zopet k sebi. Tedaj je dejala Anzanu, naj jo nocoj pusti samo, ker je potrebna počitka. Rekel ji je nekaj vzpodbudnih in prijaznih besed, potem pa je šel v kamro, kjer mu je Veronika že pripravila posteljo. Drugo jutro se je jagar na vse zgodaj poslovil, obljubil pa je, da bo prej ko mogoče spet prišel. Veronika ga je spremila do hišnih vrat, da bi jih za njim spet zaklenila. Dejala mu je prijazno:

»Na svidenje!«

Ni mu pa podala roke in tudi on ji svoje ni ponudil.

Po sinočnjem razgovoru je Veronika svoje misli o grofovem jagru precej spremenila. Lansko leto je pri misijonu trdno upala, da ga bodo pridige tako prijelo, da bo šel k spovedi in bo začel drugo življenje. Ker se ji ti upi niso izpolnili in je bilo kmalu po misijonu čuti zopet vse mogoče o jagru, le do brega nič, je menila, da je pač čisto že izgubljen in zakrknjen grešnik. Pri včerašnjem razgovoru pa je spoznala, da misijon le ni šel kar tako gluho mimo njega. Očitno je bilo, da je bil premalo po-

čudni rod, v katerem je toliko dvojkov.

Celuloza iz abesinske rastline

Italijan dr. Mazzacurrati je začel pridobivati celulozo iz neke rastline, ki je v Abesiniji zelo razširjena in jo tam imenujejo »gina«. Ta rastlina daje posebno dosti te snovi. Gina rase povsod in ji ni treba ne gnojenja ne posebne nege. Upajo, da bo imelo odkritje dr. Mazzacurrattija še velik pomen za italijansko industrijo.

Solnata kapelca

V bližini mesta Krakov na Poljskem se nahajajo veliki skladi kamenite soli. V enem teh rogov, 200 čevljev globoko, je solnata kapelca sv. Antona, narejena

sil, naj mu čita iz nje. Ker Trdina ni uslišal prošnje, je potegnil Figet nož in je zabodel prijatelja pod srce. Zabodenemu so komaj rešili v bolnišnici življenje. Figetu je prisodilo mariborsko okrožno sodišče 8. junija eno leto strogega zapora.

Obsojen radi uboja. V Mariboru je bil 12. junija obsojen na štiri leta 25 letni posestniški sin Ludvik Brunčič iz Župetincev, ker je 12. februarja s krampom prebil lobanjo sosedu Francu Postraku, ki je kmalu podlegel v bolnišnici poškodb.

Slovenska Krajina.

Beltinec. Hočemo, da vsa javnost zve, kako smo zagreblili še zadnjo kost visoko leteče, nizko padle JNS. Dne 6. junija zjutraj se je začelo in končalo zvečer. »šenta cejli den,« se bo kdo vprašal. Da ves dan so bile volitve in ves dan smo pokapali »šenta« JNS. Težko smo pričakovali ta dan, nekateri z žalostjo, da padejo, drugi z veseljem, da vstanejo, le mi, zvesti Koroščevi pristaši, z mirno vestjo, katera nas je pripeljala do zmage. JNS pa je doživela tak poraz, da so bili zelo potrjeni. Naša občina, katera ima preko 5000 prebivalcev, je bila predmet skrbi JNS, kaj bo z njo. Na vse kripilje so se trudili, da bi jo dobili pod svojo pest. Toda ni bilo sreče, 900 volilcev je proti 2000 glasno izpričalo, da se zaveda svoje slovenske narodnosti ter da ne mara svoje kože nositi na prodaj za Puclja in druge, temveč prisega zvestobo dr. Korošču.

Se zagoneten umor. Zadnje dni so potegnili iz Mure pri Sp. Bistrici truplo 30 do 35 let starega moškega. Odkrili so na utopljenca več sumljivih znakov, radi katerih je odredilo mariborsko državno pravdnitvo sodno raztelesenje. Komisija je ugotovila, da je nekdo neznanec prebil s topim predmetom lobanjo in ga je nato vrigel v Muro. Oblast je uvedla obširno preiskavo.

Neznan utopljenec. Pri Črensovcih je naplavila Mura kakih 50 let starega moškega, ki je bil oblečen v gornještajerski jopič. Truplo je bilo kake tri tedne v vodi in je bilo pokopano na črensovskem pokopališču.

Smrt na državni meji. V Križevcih v vinogradih pri Dolini je zadela v noči obmejna patrula

na moškega, ki je hotel prekoriniti državno mejo po nedovoljeni poti. Kakor hitro je zagledal presenečeni graničarje, se je spustil v beg in se ni zmenil za pozive na stoj. Graničarji so

oddali nanj več strelav, ki so neposlušneža smrtno zadeli. Ustreljen je 47letni Franc Racz iz Sahide na Madjarskem in je imel pri sebi 120 pengö.

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937.

Tabor v Celju se bo vršil pod pokroviteljstvom nadškofa dr. A. B. Jegliča.

Spored:

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrim sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevz. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevz. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob osmih spreved po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevz. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov. Zveza fantovskih odsekov je sklenila, da se vrše letošnje zvezine tekme za člane in mladce o priliki velikega fantovskega tabora v Celju, in sicer v dneh od 27. do 29. junija. Tekmuje se v telovadbi, lahki atletiki ter v odbojki.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50 odstoten popust na vseh naših železnica za čas od 26. junija do 2. julija popolnoči.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov in mož v Petrovčah preložen

Radi žalovanja za akademikom Rudolfom Dolinarjem je tabor fantov in mož v Petrovčah preložen na 20. junij.

Tabor katoliške mladine na Gomili, najlepši razgledni točki Slovenskih goric, v bližini meje med župnijami Sv. Tomaž, Polenšak, Sv. Lovrenc v Slov. goricah, Sv. Andraž, Sv. Jurij ob ščavnici in Mala Nedelja, se vrši na Alojzijevo nedeljo, 20. junija. Ob 10 pridiga ml. g. prošta iz Ptuja, blagoslovitev prenovljene Marijine kapele, nato sv. maša z ljudskim petjem. Po službi božji zborovanje katoliške mladine. Govorniki iz Maribora in od Sv. Tomaža. Ob 14.30 litanije pri Vrbnjakovem križu, sedem minut od Gomile proti vzhodu, ob 15 v senčnatem dvorišču g. Ivana Vrbnjak v Senčaku 1 sodobna in pomenljiva igra »Podrti križ«, ki jo uprizori malonedeljsko prosvetno društvo v prid svojemu nameravanemu novemu domu. Nastopijo tudi malonedeljski pevci in godba. Ob slabem vremenu se vse preloži na prihodnjo nedeljo. Mladina poštena, pridil!

Majšperg. V nedeljo 30. maja se je vršil pri nas ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Pomen društva nam je obrazložil g. Kotnik, zastopnik Prosvetne zveze v Mariboru. Starši! Pristopajte v to društvo; pošiljajte vanj svoje sinove in hčere, kajti namen društva je vzgojiti svoje člane v katoliško slovenskem duhu, v duhu poštenosti in treznosti. Želeti je, da bi vsak katoliško zavezni faran bil tudi član Prosvetnega društva!

Sv. Jurij ob ščavnici. Pri Sv. Jurju ob ščavnici bo v nedeljo 20. junija proslava 65 letnice rojaka notranjega ministra g. dr. Antona Korošca. V soboto zvečer bo baidjada, v nedeljo zarana, takoj po rani službi božji, pa pri njegovi rojstni hiši slavnostno zborovanje z govori, deklaracijami itd. Vabimo ne samo domačine, ampak tudi vse sosedne in druge, da se te proslave udeležijo v najobilnejšem številu. Zlasti prosimo prosvetne in druge organizacije, da pridejo v nedeljo zarana polnoštevilno in z zastavami. V slučaju slabega vremena bo proslava v Pergarjevi dvorani. Da lahko vsak izvrši svojo krščansko dolžnost, bodo sv. maše ob 5, ob 6 slovesna za slavljenca, ob pol 10 in ob 11.

še leta 1698. Oltar in razne svete podobe na stenah so vse izklesane iz soli. To je edina kapelica take vrste na celnem svetu.

»Zvon pekla«

V kitajski provinci Auvei je visoka gora Siuvašan, ki jo imajo Kitajci za sveto goro. Na tej gori nameravajo Kitajci, ki so budisti, obesiti velikanski zvon, kateri bo tehtal najmanj 20 ton. Zvon ulivajo kar na vrhu gore. Ko bo zvon ulit, bo najbrž največji zvon sveta. Dvignil ga bodo v poseben stolp, ki ga tudi grade tam zraven. Ko bo zvon v novem zvoniku, bo redno zvonil. S tem zvonom hočejo kitajski budisti, ki imajo vero v peklo, »dramiti duše, ki so v peklu«. Kitajski

učen v krščanskem nauku; morda je prav to glavni vzrok, da ne more najti prave poti. V duši mu mora biti vihar, ta ali ona beseda je pričala o nekem temnem, nemirnem hrepenenju po Bogu.

Ko bi bilo mogoče tega človeka pripeljati k Bogu in ga spraviti na pravo pot krščanskega življenja! Ako bi se grofov jagar spreobrnil, bi bil to silen zgled, ki bi potegnil marsikoga za seboj.

Dolgo je Veronika premišljevala. Potem se je kratko in malo odločila: tega človeka hočem za vsako ceno spreobrnuti in napraviti iz njega gorečega kristjana.

Tudi Cenca je bila v svojih mislih več ko navadno pri grofovem jagru. Ni našla miru in je venomer ječala. Večkrat je vprašala Veroniko, kak se ji Anza zdi. Izpočetka je ta odgovarjala bolj na ovinke; ko pa bolnica ni odnehala, je dejala kar naravnost:

»Ljudje vedo malo kaj dobrega o njem povedati, ali vse ne bo res. Da ima nekaj divjega na sebi, tega ni kos tajiti. Ko se bo le spovedal — in gotovo se bo —, tedaj se bo že umiril in bo postal dober človek.«

»Spovedal? — Spovedal?« je zastokala Cenca, potem se je zopet pogreznila v svoje misli.

Neki dan potem je poklicala Veroniko čisto blizu k sebi in ji je rekla boječe:

»Veronika, jaz bi se tudi morala spovedati, pa je tako strašno hudo. Dolgo, dolgo se že nisem.«

»Mati, to je tako lahko kakor nič,« ji je dejala Veronika in se je tako razveselila, da bi bila najrajši zavriskala. »Saj spovednik pomaga in čez pol ure je vse pri kraju — pa boste videli, kako mirni in srečni boste potem.«

»Da, ko bi le pravega spovednika našla!... Z župnikom sva si navzkriž; tega nočem — drugega pa ni ne.«

»Pa pride!« je dejala dekle. »Stric Gašpar mi je večeraj pravil, da gospod župnik v nedeljo odide in ga nekaj tednov ne bo doma. Namesto njega pride pater Valerijan iz Celovca. Patra Valerijana dobro poznam, je bil lansko leto v Šmarju, ko smo imeli misijon. Tako dober je in prijazen! Sama ljubezen ga je.«

Bolnica si je oddahnila. Kmalu pa se ji je lice zopet nagubalo in oči so se ji od skrbi zamračile.

»Strašnega nekaj mi je na srcu, tako strašno, da tega nikomur ne morem povedati,« je zastokala. »Tebi... tebi, Veronika, tebi bi morda mogla povedati... ti bi bila tiho, kajne?«

»To vam prisežem, mati Cenca! Sveto mi je, kar mi kdo zaupa; tega nikomur ne povem. Ali to vam ne pomaga, če se samo meni spoveste.«

»Že, že... saj ti mi lahko svetuješ in tudi pomagati.«

»Pa povejte v božjem imenu!«

»Da, da... Strašen greh sem storila... Anzanu, da, Anzanu,« je sopihala žena; »... ne, danes ti ne